

V sobotu 5.9. jsme vyrazil na návštěvu Slovenských velehor. Trochu jsem zdržel odjezd, protože syna sklátila chřipka, tak jsem ještě přerovnával věci v autě a vyrázil jsem sám. Vzal jsem to přes Kyjov, kde jsem sice levně natankoval. ale spletl jsem si místo setkání s druhou skupinou ohledně motorestu Pepčín. Zatímco jsem se motal rozkopaným Uherským Hradištěm a i jsem se kus cesty vrátil na Brno, ti na mě čekali už v Pepčíně u Uherského Brodu. Nakonec jsme se setkali, rychle jsem do sebe hodil guláš a mydlili jsme to do Štrby. Nastal klasický zmatek s ubytováním, co kdo platil a neplatil, ale nakonec jsme se porovnali. Ženské z Galanty, co tu byly vloni nepřijely a chatárka mi sdělila, že se tu mají maximálně ve středu objevit dvě staré harfy. Což se stalo. Večer jsme šli obhlédnout místní Kolibu, kde jsme se domluvili, že v neděli uděláme výšlap na Rysy.

R

áno jsme dojeli autem na Štrbské pleso, kde jsme nechali auto za 5.6 éček na parkovišti. Za pošourného počasí jsme to vzali na Rysy přes Popradské pleso. Před chatou byla na řetězech lehká cácpa, kterou jsme předběhli a ve dvanáct, přesně za 3.5 hodiny jsme byli nahoře. Rozhled nebyl žádný a navíc přišla sněhová fujavice, takže jsme mazali dolů. Na vrchu byly snad 4 autobusy Poláků, takže jsem slejzal kudy to šlo a pár krát jsme si málem vyvrátil zápěstí když mi podjely nohy. Nicméně jsem ze štítu slezl. A samozřejmě se udělalo za chvilku pěkně. Nechtělo se mi převlíkat z kraťasů a větrovky a tak jsem si stahnul alespoň rukavice, které byly stejně promočené a ledový vítr je nepříjemně ochlazoval. Naštěstí se vyčásilo a cestou nazpět už se člověk zahřál. U Žabích ples jsem zlomil konec nové tracking hůlky a narazil si koleno. Při marném hledání špičky mezi kameny jsme trochu ztratili čas, přesně na to, abychom vedle turistické stezky narazili na mědu.

Úsek kam zmizel do houštiny jsme procházeli ze strachem, že na nás bafne jeho máma, ale nakonec jsme prošli v pohodě. Nějaké slečně, která se slunila na kameni jsme sdělili, že je docela dobrá návnada a když jsme jí ukázali fotky medvěda, tak mazala ke své družině. K autu už jsme dopochodovali bez problému.

Na pondělí byl hlášen meteorology déšť, tak jsme se jeli podívat do Levoče a termálu Vrbov. Nakonec to s tím deštěm nebylo žhavé. Jen nás trochu líznul na Mariánské hoře a pak odpoledne ve Vrbově. Na pláštěnku to však nebylo.

V úterý jsme se rozhodli, že se podíváme na Zelené pleso. Dojeli jsme autem do Tatranské Lomnice a šli si koupit lístky na lanovku na Skalnaté pleso. Po dohadech jsme nakonec koupili lístky na Lomničák, takže nás i zpáteční lanovka stála 46 éček na osobu. Nahoru jsme se dostali jako první, protože na první odjezd nepřišlo pár lidí, takže jsme se vmáčkli do kabiny místo nich. Počasí jsme takzvaně vyžrali, protože bylo nahoře super.

Nahoru s námi jeli i italští astronomové, tak jsme měli odkrytou kopuly s dalekohledy. Dali jsme si jednoho panáka a čekali na odjezd.

Když jsme sjeli dolů byla mlha, která skončila na Svišťovce, kterou jsme přešli směrem k Zelenému plesu. Cestou jsem se ještě jednou natahnul, opět šikovně na pravé koleno, které mě po 5 km začalo pěkně bolet a musel přijít na řadu tekutý obvaz.

Na chatě bylo sice počasí pěkné, ale foukal studený vítr. Moc jsme se nezdrželi a mastili zpátky na Start, z kterého jsme sjeli lanovkou k autu. Počasí bylo celý den dle předpovědi slunečné. Na středu opět hlásili deště, proto se jelo do Demanovských jeskyní. Vstupné 8 éček. První prohlídka byla od půl desáté a s námi šly minimálně tři třídy školáků plus desítka návštěvníků.

Jeskyni jsem si odbelhal a po prohlídce jsme se šli podívat ještě na dolní Ledovou. Ta byla menší a k vidění toho moc nebylo. Led byl skoro fuč a krápníků zde tolik jako nahoře nebylo. V restauraci pod ní jsme si dali dobrý oběd a přešli jsme do Vrbova do termálu.

Ve čtvrtek jsme se autem přesunuli do Tatranské Polianky a vyrazili na Vysokou. Já jsem šel sám abych s kolenem nezdržoval. Na Sleizský dom jsem dorazil před desátou. Tak jsem si ještě dal výstup nad vodopád. Na hřebeni opět začalo sněžit. Slezl jsem dolů pod skalní převis, že si vezmu něco teplého na sebe, ale nakonec jsem to zabalil úplně a šel jsem po silnici do Polianky. Jakmile přišli kluci, naskočili jsme do auta a po krátké zastávce na základně jsme jeli do Vrbova se rozehrát.

V pátek už jsme se jeli podívat jen do ZOO ve Spišské Nové Vsi a opět do Vrbova. Večer jsme si došli naposled do Kolibi na večeri. V sobotu ráno jsme v 8 vyrazili domů. Zastávku jsme udělali ještě na Strečně, protože takových let cestou na Slovensko se pod ním projíždí a nikdy jsme nahoře nebyli. Vstupné 4 éčka a kromě výhledu není na hradě nic k vidění.

Oběd jsme si chtěli dát na Pepčíně, ale byla zde uzavřená společnost. Museli jsme vzít zavděk bufet u silnice.